sportul în turul României 69

DUELUL AȘILOR CONTINUĂ ASTĂZI LA ARAD, ÎN ETAPA DE CONTRATIMP INDIVIDUAL

● *Tricoul galben se află tot pe umerii lui Wanzlik*

● *Puternica ascensiune a românilor in clasamentul general: V. Tudor (II) și C. Grigore (III)* ● *Din cauza unei pene, Hezard a pierdut locul secund, iar Franța conducerea la echipe* ● *W. Ziegler, bolnav, a abandonat*

O etapă care a început calm, atît de calm încît pentru o clipă ne-a fost teamă că Turul a obosit, s-a încheiat în tromb㠹 cu evadări spectaculoase și regrupări de ultim moment, cu un șir de plutoane care dădea cursei un aspect de contratimp pe echipe. S-au produs perturbări în clasamente, răsturnări care îi afectează în primul rînd pe francezi. Avînd ghinionul ca Hezard să spargă într-un moment în care vînătoarea era în toi, ei au pierdut pivotul formației. Detronați la echipe, ei suferă și prin căderea lui Hezard în clasamentul general individual.

În schimb, cei care au triumfat realmente au fost românii. Vasile Tudor — învingător pentru a doua oară consecutiv — tot într-un sprint final, alături de lider, a reușit să demonstreze tuturor și lui însuși că este un sprinter remarcabil, că ieri și fără ajutorul juriului internațional — în cazul în care n-ar fi fost jenat — ar fi cîștigat etapa de la Oradea. Este o confirmare reconfortantă, un indiciu că românii n-au pierdut speranța (și firește, nici șansele) de a lupta pentru cîștigarea acestei atît de dramatice competiții cicliste de lung kilometraj. În fine, se cuvine să subliniem din nou valoarea liderului, a acestui Jürgen Wanzlik, omniprezent, gata să facă risipă de energie, mereu dispus să-și apere onoarea de șef al plutonului.

Picăturile de ploaie, care au stropit străzile Oradiei, au limpezit și purificat atmosfera înaintea startului. La ora 12,55, cînd starterul a dat semnalul de plecare, căldura verii domina întreaga fire. Mai înainte, însă, ca întreaga caravană să se pună în mișcare, Gabriel Moiceanu ne solicită pentru cîteva clipe. Cu figură tristă, el ne face cunoscut că echipajul său a pierdut un om de bază: Walter Ziegler, bolnav, a abandonat. Compasiunea noastră nu-l poate liniști desigur. Bătrînul căpitan al naționalei va găsi, însă, resurse pentru a trece peste acest neplăcut episod.

Șoseaua deschisă, care ne duce spre Salonta, măturată de vînturi, fără adăpostul pomilor și fără sinuozități, nu invită pe alergători la acțiuni energice. Se merge în pluton, monoton, cu rare izbucniri, atît cît să nu credeți că ei, eroii etapei de ieri, și-au uitat misiunea de animatori. Primul lucru pe care ni-l putem nota pe carnete este sprintul din Salonta (km. 34). Pe piatra cubică dinaintea liniei de sprint, D. Nemțeanu — anonim în cursă în ultimile zile — se repede și devansează plutonul, cu mai puțin de 100 m. Veleitățile sale nu merg mai departe de cîștigarea sprintului. După ce arbitrul îl înregistrează, și-i notează și pe C. Ciocan și pe Patzig, care îi talonează, se uită alene la pluton și așteaptă să fie reprimit. Vîntul de față contribuie și el la scăderea ritmului. Băieții continuă o vreme să meargă în grup compact, să ruleze fără poftă. Toată această perioadă de acalmie generală se încheie la km. 73, cînd un grup de 11 alergători (N. Ciumeți, Viard, Ardeleanu, Cernea, Andresen — excelent acest bălat —, Grigore, I. Cosma II, Dertz, Patzig, Benjamins și Kvernerud) reușește să se despartă de grosul plutonului și să anime cursa cu o evadare susținută cu toate forțele. Fețele tuturor celor din caravană încep să se înseninеze: a început bătălia. Scăpați de francezi (unul singur este prezent în acțiune), Wanzlik și Dertz susținuți de norvegieni și de români duc trenă cu schimbul, aducîndu-i acestui pluton de avangardă un substanțial avantaj. La km. 86, ei au de acum 1 min. 15 s avans. La Arad (km. 118) ne oprim pentru a asista la sprint. Pe lungul bulevard cei 11 (parcă Wanzlik ni s-a părut, totuși, neinteresat) își disputau onoarea de a fi primii în orașul lui Boroneață. Cîștigă Dertz, urmat la mai puțin de o roată de Andresen și Cernea. Echipa Steaua are de susținut o „răfuială" cu rutierii belgieni. De mult le vinează locul la echipe și acum au găsit momentul să forțeze depășirea. Fugarii sînt urmați la 2:25 de Puterity (solitar) și la 2:40 de plutonul masiv.

Mai în urmă, din nou un ciclist de unul singur — Gh. Toader II. Nu-l căutați degeaba pe listele de start. El face Turul României în afară de concurs. Numai pentru a se antrena și a-i dovedi antrenorului său, Martie Ștefănescu, că la anul va fi capabil să abordeze „marea buclă".

Încheietorul plutonului este Emil Rusu. El rulează impasibil, ca și cum n-ar purta pe umeri tricoul primei echipe naționale. Să fi obosit acest sportiv tînăr? Sau caracterul său labil îi joacă lui și echipei o festă? Dacă așa stau lucrurile, ar trebui să fie ultima. În fruntea grupului care-i vinează pe evadați muncesc cu sîrg Tudor, Ciocan, Moiceanu, Sofronie, St. Suciu și rutierii francezi. Dar, cu vreo 35 km înainte de Timișoara, atunci cînd Hezard sparge, colegii săi încep să încurce lucrurile la trenă, pentru a-i proteja revenirea. Ceea ce nu se întîmplă. Din nenumărate sprinturi — susținute de cei ce doresc cu ardoare joncțiunea cu fugarii — se selecționează în față un grup de 14 alergători. Se declanșează o dispută de mari proporții. Cei din față presimt furtuna și accelerează. Se pare însă că vigoarea urmăritorilor nu poate fi contracarată și distanța se micșorează. Wanzlik și însoțitorii săi nu cedează, nici atunci cînd Vasile Tudor et Comp. au ajuns la mai puțin de 200 m. Și, totuși, inevitabilul se produce. Joncțiunea are loc la km. 155. Exact cu 10 km înainte de final. Acum încep tatonările în alt sens. Antrenorii trec în revistă clasamentele, calculează cu înfrigurare cui îi poate fi de folos bonificația de la sosire, cine pe cine poate depăși. Calcule își fac și alergătorii. Unitățile lor de măsură sînt însă forțele care le-au mai rămas.

Sprint furtunos pe stadionul C.F.R. din Timișoara, în care majoritatea celor tineri au ieșit pentru a da străzilor entuziasm. Vasile Tudor țîșnește și trece pe lîngă Wanzlik ca o săgeată. Liderul nu schițează nici un gest. Îi este imposibil să sprinteze cu forța ploieșteanului. Are doar resurse să lupte cu Menard pentru a cîștiga cele 15 s de bonificație oferite locului II, care îi vor folosi, fără îndoială, pentru a-și păzi tricoul galben în viitoarea viitoarelor dispute. Vasile Tudor trece linia de sprint în aplauzele spectatorilor. Își ridică mîinile pentru a-și manifesta — în sfîrșit — imensa-i bucurie de a fi putut arăta tuturor că este în formă bună, că n-a încetat nici o clipă să se gîndească la atît de visata victorie românească.

Cursa intră într-o nouă fază a desfășurării sale. Mîine (n.r. astăzi) se dispută la Arad contratimpul individual. Este examenul valorii individuale, cel care ne va arăta cine este într-adevăr, capabil să aspire la șefia cursei. Orice pronostic este hazardat. O seamă de alergători își vor încorda forțele pînă la ultima picătură de energie. Cine va reuși turul de forță de a învinge la contratimp?

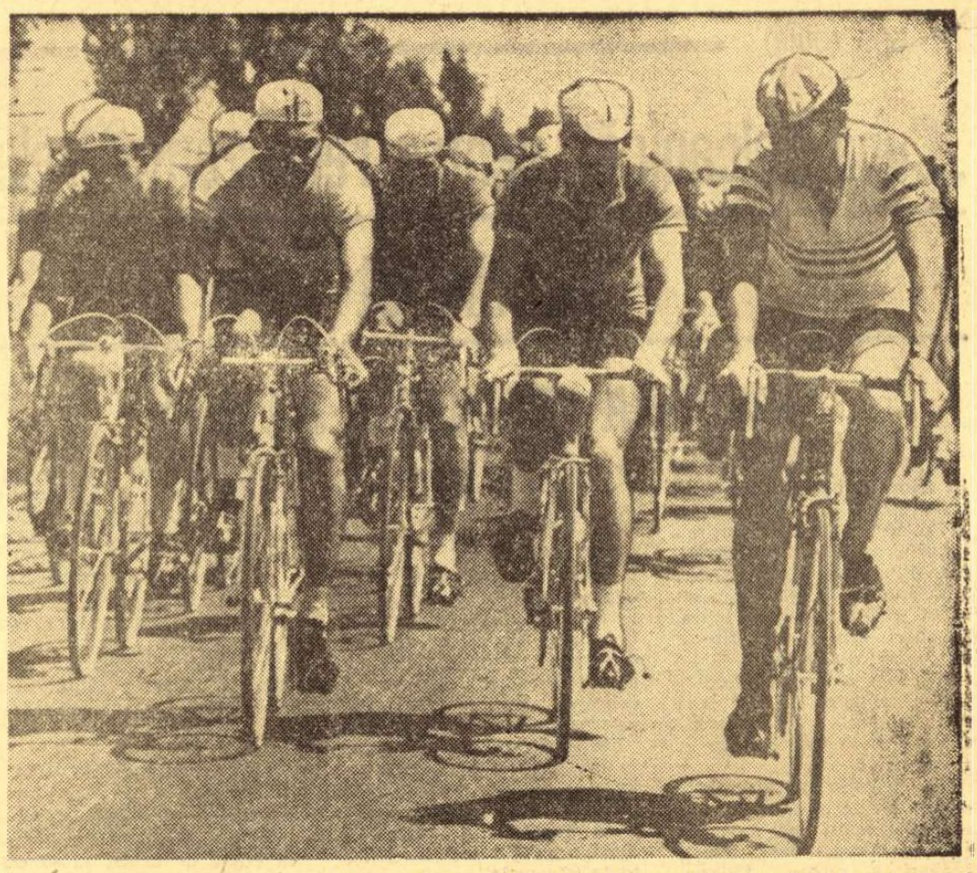

Moment de studiu între fruntașii plutonului, înaintea unei noi tentative de evadare

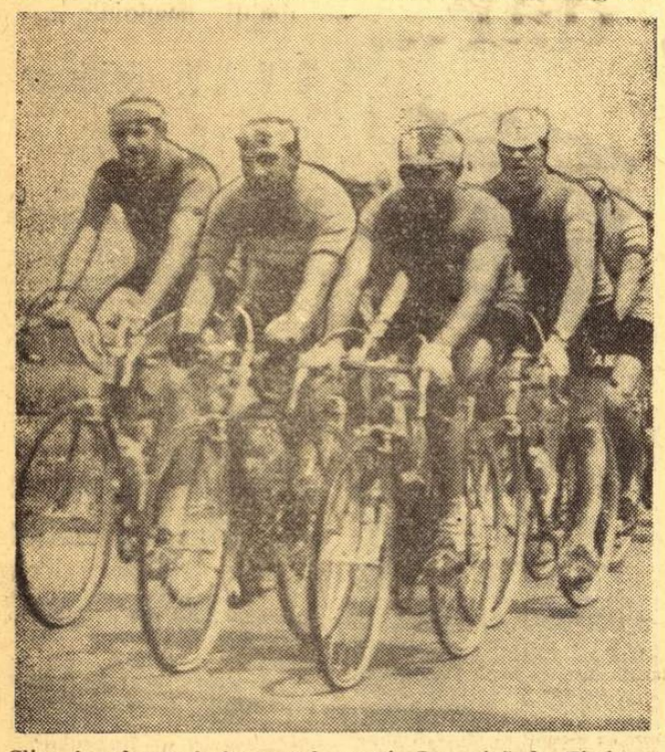

Clipe de relaxare la începutul cursei. Dar pînă la Timișoara apele se vor tulbura

ASTĂZI ȘI MÎINE ÎN TURUL ROMÂNIEI

MIERCURI, ETAPA A VIII-A, LA ARAD, contratimp individual pe 25 km. Se va alerga 12 km pe șoseaua **Arad — Oradea** și retur și 1 km în centrul orașului. **Primul start** la ora 14,00. Plecările se dau din minut în minut. **Sosirea** ultimului ciclist în jurul orei 17,00.

JOI, ETAPA A IX-a, ARAD — HUNEDOARA, 165 km. **Start festiv:** centrul orașului — ora 12,50. **Start tehnic:** borna km 537 — ora 12,50. **Puncte de sprint:** Ilia și Deva. **Bufet:** Ilteu. Caravana va trece prin: **Păuliș** (km 15) — ora 13,12, **Săvîrșin** (km 79) — ora 14,50, **Ilteu** (km 90) — ora 15,05, **Ilia** (km 123) — ora 15,55, **Deva** (km 147) — ora 16,20. **Sosirea la Hunedoara**, pe stadionul Metalul, în jurul orei 17,00.

RETROSPECTIVĂ

Pentru a șaptea oară caravana ciclistă poposește la Arad. Prima dată în 1935, cînd a avut loc un sprint monumental, cu 40 de concurenți. Cîștigă iugoslavul Drago Davidovici. După 18 ani, în 1953, venind de la Oradea, pe o șosea cu multe porțiuni în lucru și puzderie de pene de cauciuc, victorios iese Șt. Ștefu, iar un an mai tîrziu, în 1954, pe aceeași rută, învinge N. Vasilescu.

În 1956, sosind de la Deva, pe un drum noroios, care a necesitat pe alocuri și... ciclocros, învinge I. Hora. După 10 ani, în 1966, olandezul G. Vianen obține victoria, la sprintul final, depășind un pluton numeros. Media orară 45 km (vînt favorabil). Se venea de la Oradea.

În sfîrșit, acum doi ani, în 1967, sosește tot plutonul de la Oradea. Cîștigător, iarăși un olandez, Benny Groen, urmat de Vasile Tudor, L. Borschel (R.D.G.) și alții, printre care Emil Rusu (lider și învingător final).

Etapa s-a desfășurat pe o vreme mohorîtă, rece și cu vînt. Media orară: 38,300 km.

Emil IENCEC

Intruchiparea dîrzeniei

— Și de ce l-ai atacat la intrarea pe pistă? De ce nu mai devreme, pe pavaj, sau mai tîrziu, ca la Oradea, în ultima turnantă?

Copleșit de curiozitatea reporterilor, învingătorul încearcă să se ascundă pentru moment îndărătul sticlei de limonadă, una din multele atenții ale organizatorilor timișoreni, excelenți, ca de obicei, la toate capitolele. Nici nu i-ar fi prea greu s-o facă, deoarece Tudor Vasile, acest Darrigade al ciclismului rutier din țara noastră, are un gabarit invers proporțional cu dimensiunile sale inferioare. Parcă-l văd cu un an în urmă la Bacău, despărțindu-se cu un rictus amar de tricoul pe care-l îmbrăcase la el acasă, în citadela petrolului, și pe care intenționa să-l recîștige cu prima ocazie... Împrejurările i-au fost atunci potrivnice — din vina lui, din vina altora — însă de astă-dată sprinterul nostru nr. 1 pare hotărît să-și ia o strălucită revanșă.

— Trebuia să-i plătesc o poliță lui Wanzlik pentru afacerea de ieri — nu de alta, dar știți, e mai bine să nu avem vorbe! — răspunde eroul zilei, renunțînd în sfîrșit la ocrotitoarea butelie translucidă. Eliberat de tensiunea finalului, Tudor suride jovial, cu aerul unui elev surprins la catedră în postura de profesor. În fond, cei 22 ani abia împliniți îi dau dreptul să se numere printre mezinii cursei, deși palmaresul (a patra prezență consecutivă, a cincea victorie de etapă) îl recomandă cu prisosință drept un expert în materie.

Rareori l-am văzut bătîndu-se cu atîta ambiție ca astăzi, recuperînd un dezavantaj copleșitor — peste 2 minute, la Arad („Ah — exclamă Tudor Vasile — ce băieți minunați Moiceanu, Grigore, Ciocan și toți ceilalți; eram pulbere fără ei!"), găsind resurse pentru a plasa în extremis finișul său irezistibil („L-am prins pe Wanzlik exact în clipa cînd umbla la schimbător — l-am atacat, am trecut — și atunci am înțeles că s-a zis cu el!") și apoi, la cîteva minute după sosire, atît de convins în privința șanselor sale de viitor.

— Și ce vrei să faci mîine, Tudore?

— Trebuie să-l bat la contratimp ceva mai autoritar decît la Galați, după care nu-mi rămîne decît să cîștig fiecare sosire pe stadion în care s-ar întîmpla să fim împreună, în față. Pentru că, așa cum s-a văzut, „blondul" rămîne problema cea mare pentru oricine vrea să cîștige Turul din acest an. Iar eu, vă rog să mă credeți, sînt obligat să vreau...

Amintiri în ospeție

(Urmare din pag. 1)

meghiu. Aci, în dreptul fiecărei porți, de casă, pe scăunașe, stative, trepiede, au fost așezate vaze de sticlă, de porțelan sau ceramică, pline cu flori în onoarea cicliștilor. Pentru acest gest de o neasemuită frumusețe în candoarea sa, mulțumim din inimă în numele caravanei Turului României.

Aradul, care ne va primi și mîine, a dat astăzi o mostră a entuziasmului cetățenilor, dar și o pildă încurajantă pentru viitorul ciclismului românesc. Stimulați de Turul României și la îndemnul Consiliului lor județean, 40 de pionieri au plecat în aceeași zi, pe biciclete, într-un tur al județului Arad. După ce vor fi trecut prin Lipova, Gurahonț, Sebiș, Ineu și Pincota, ei se vor întoarce simbătă la Arad, plini de frumusețea regiunii natale. Cine știe cîți dintre ei nu vor fi peste puțină vreme participanți la Turul României?

Intrarea în județul Timiș a fost marcată de doi sportivi, cu drapele naționale, plantați statuar pe cele două laturi ale șoselei, pentru ca în prima localitate a județului, la Orțișoara, să ne simțim oaspeții bănățenilor.

Ritmul cursei mereu crescînd a permis totuși să observăm fluturînd, la intrarea în reședința județului, drapelele tuturor țărilor care au reprezentanți în cursă. Am traversat marginile municipiului, avîntîndu-ne cu toată viteza spre stadionul ceferiștilor de care pomeneam la început. Peste 3 000 de spectatori în tribunele de beton — pe care nu le-am cunoscut în tinerețea noastră — au aclamat caravana, după ce, cu nerăbdare, au urmărit demonstrații de judo și atletism. Fără fotbal — iată o nouă revanșă! — au venit, totuși, pînă la terenul din spatele gării, atîtea mii de oameni, curioși să vadă și să admire dramatica luptă pe care le-o oferă cicliștii în ultima zvîcnire, concentrată, epuizantă și tulburătoare în același timp, pe virajele stadionului și pe linia de sosire. Ei au admirat extraordinarul final al românului Tudor Vasile, care după disputatul sprint de ieri de la Oradea a reușit să-i dovedească liderului că este mai bun la finiș.

Apoi, sfîrșeala, nervii se topesc în potopul de flori, în Niagara de limonade, de astădată, original și practic oferite în țarcuri delimitate pentru fiecare echipă în parte.

Clasamente

(Urmare din pag. 1)

la 2:10, 3. Grigore (România B) la 2:28, 4. Andresen (Norvegia) la 2:51, 5. Sofronie (România B) la 2:57, 6. Menard (Franța) la 3:13, 7. Ardeleanu (Steaua) la 3:20, 8. Cernea (Steaua) la 3:38, 9. Viard (Franța) la 3:50, 10. Benjamins (Olanda) la 3:58, 11. Huster (RDG) la 4:03, 12. De Blaere (Belgia) la 4:03, 13. Vermeeren (Belgia) la 4:09, 14. Moiceanu (România A) la 4:26, 15. Patzig (RDG) la 4:30, 16. Șt. Suciu (Dezrobirea) la 4:33, 17. Prinsen (Olanda) la 5:36, 18. Burlacu (Steaua) la 6:33, 19. Ciocan (România A) la 8:38, 20. Hezard (Franța) la 8:57, 21. Kvernerud (Norvegia) la 10:08, 22. Alary (Franța) la 10:29, 23. Vercauter (Belgia) la 11:26, 24. Realfsen (Norvegia) la 12:05, 25. Mollet (Franța) la 12:32, 26. Egyed (Dezrobirea) la 14:34, 27. N. Ciumeți (România B) la 14:50, 28. Gera (Steaua) la 16:00, 29. V. Selejan (România B) la 18:06, 30. Van Kerkove (Belgia) la 22:31, 31. Windisch (RDG) la 22:53, 32. Cosma (România A) la 24:25, 33. Dertz (RDG) la 25:44, 34. A. Suciu (Dezrobirea) la 27:46, 35. Puterity (Steaua) la 29:49, 36. I. Selejan (Dezrobirea) la 30:10, 37. Rățoi (Metalul) la 33:11, 38. Van Oudenhove (Belgia) la 33:23, 39. Rusu (România A) la 33:33, 40. Tănase (C.S. Brăila) la 36:40, 41. Nemțeanu (C.S. Brăila) la 45:41, 42. Yli (Norvegia) la 49:55, 43. Bürki (Elveția) la 51:22, 44. Kroonen (Olanda) la 56:33, 45. Rîndașu (Metalul) la 57:32, 46. Ene (C.S. Brăila) la 1h.00:54, 47. Ajoghin (Metalul) la 1h.03:20, 48. Richner (Elveția) la 1h.06:32, 49. Donk (Olanda) la 1h. 09:39, 50. Suditu (Dezrobirea) la 1h.10:54, 51. Hrisoveri (C. S. Brăila) la 1h. 21:28, 52. Bălan (Metalul) la 1h.32:03.

CLASAMENTUL GENERAL PE ECHIPE: 1. R. D. GERMANĂ 66h. 33:17, **2. România B la 1:03, 3. Steaua la 5:56,** 4. România A la 5:59, 5. Franța la 6:45, 6. Belgia la 12:58, 7. Dezrobirea Brașov la 16:29, 8. Norvegia la 18:18, 9. Olanda la 58:42, 10. C. S. Brăila la 1h. 50:06, 11. Metalul Plopeni la 1h. 53:30. În clasament nu mai figurează formația Elveției rămasă în cursă doar cu 2 alergători.

CLASAMENTUL PE PUNCTE PENTRU TRICOUL VIOLET (sprinturi finale), PREMIU OFERIT DE ZIARUL „SPORTUL": **1. Wanzlik 47 p.** 2. Andresen 29 p. 3. Tudor 27 p. 4. Șt. Suciu 27 p. 5 Prinsen 20 p. 6. Patzig 17 p. etc.

Fotografii
de Aurel NEAGU

ADMIRATORUL LUI MOICEANU...

Cu vreo 12—13 ani în urmă, în perioada cînd Boian Koțev și Nencio Hristov dominau nu numai ciclismul bulgar, l-am cunoscut pe arbitrul Ivan Șopov, în caravana celei de a doua ediții a Cursei Sofia — București. Economistul Băncii Naționale din Sofia este și astăzi un adept al ciclismului. La 55 de ani, are la activ sute de curse — urmărite în calitate de arbitru — și păstrează încă amintirea celor cinci ani în care a fost rutier activ.

Invitat la actuala ediție a Turului României în calitate de arbitru internațional, Ivan Șopov își îndeplinește îndatoririle nu cu exactitatea unui funcționar, ci cu entuziasmul și pasiunea unui om pentru care ciclismul înseamnă o dragoste statornică de peste patru decenii.

— Am reținut din cele discutate —**ne-am adresat lui Ivan Șopov** — că ați mai făcut parte din jurii internaționale în competiții disputate în Polonia, Iugoslavia și în alte țări. Găsiți vreo deosebire între activitatea pe care ați desfășurat-o acolo și aceea care vă este solicitată în momentul de față?

— În ceea ce mă privește, nu. Trebuie să-mi afirm admirația față de modul cum lucrează arbitrii români. Rapiditatea lor, corectitudinea desăvîrșită, conlucrarea activă cu presa — căreia trebuie să-i ofere informații prompte — și, mai ales, dăruirea lor totală, m-au impresionat profund. Vă rog să-i felicitați în corpore. Voi arăta toate acestea și colegilor mei de la Sofia, cu speranța că le vor fi de folos.

— Ce părere aveți despre valoarea cursei, despre traseu și despre toate celelalte care compun acest tur ciclist?

— Traseul este minunat. Pentru noi, cei care nu alergăm pe bicicletă, peisajul constituie un fermecător decor, pe care-l admirăm zi de zi. Din punct de vedere tehnic, traseul cuprinde — în mod echitabil — porțiuni de plat și de munte. Există, deci, suficiente posibilități pentru un complex examen al rutierilor. Valoarea alergătorilor întrece așteptările. Indeosebi, echipele Franței, R.D.G. și României cuprind incontestabile valori. Acești cicliști de prima mînă dau cursei o alură rapidă, fac ca mediile orare să fie la nivelul marilor competiții, creează faze palpitante, adică exact ce trebuie gazetarilor pentru a le oferi cititorilor reportaje interesante.

— Aveți, cumva, un favorit?

— Unui arbitru nu-i este permis așa ceva. Totuși, sentimental, sînt alături de Gabriel Moiceanu. Pe el l-am cunoscut în primii ani de activitate ca arbitru internațional, l-am admirat apoi în evoluțiile sale în marile curse și mi-ar face plăcere să-i pot aplauda victoria la București. Păcat, însă, că are atîtea ghinioane. Este posibil ca trio-ul Wanzlik — Hezard — Grigore, disputa dintre aceste veritabile forțe, să-l decidă pe învingător. Oricare dintre ei merită să cîștige frumoasa și interesanta competiție internațională care este Turul României.

— Ieri au fost discuții ample asupra sosirii la Oradea. Wanzlik a trecut primul linia de sosire dar juriul i-a acordat victoria lui Vasile Tudor. Aveți desigur, o opinie în această privință. Am dori să ne-o comunicați...

IVAN ȘOPOV

— Alături de belgianul Roger Dierickx și de compatriotul dv. Octavian Amza, am decis să-l sancționăm — conform regulamentului internațional — pe Wanzlik, pentru jenarea lui Vasile Tudor pe linia de sosire. Dacă situația ar fi fost inversă — și Tudor l-ar fi jenat pe Wanzlik — am fi procedat la fel. Pentru arbitri nu există nume de alergători. Ei au niște numere de start și fiecare reprezintă un concurent, care trebuie să-și apere corect șansele. Hotărirea juriului este perfect justificată și ea va contribui la menținerea sentimentului de siguranță că se veghează permanent la respectarea regulamentelor.

Mulțumindu-i vechiului nostru prieten, Ivan Șopov, pentru amabilitatea cu care a răspuns la întrebările noastre, ne-am asumat, și noi, obligația de a-i reproduce, integral, declarația sa de la sfîrșitul convorbirii: **„Nu am cuvinte pentru a-mi exprima mulțumirea față de calda ospitalitate a prietenilor din România. Voi păstra din această călătorie pe meleagurile dv., una dintre cele mai frumoase impresii, dominată de sentimentul că, aflîndu-mă printre prieteni adevărați, m-am simțit ca printre ai mei. Mii de mulțumiri!"**

PRINTRE ROȚI ȘI PEDALE

● Seara, la Oradea, am avut plăcerea de a-l revedea pe maestrul emerit al sportului, conf. univ. Ion Moina. Fiind președintele comisiei pentru examenul de stat la Facultatea de educație fizică a Institutului pedagogic din Oradea, Moci a ținut să-l felicite pe învingătorul etapei — Vasile Tudor. **„Excelentă această competiție pe care o urmărese în ziare și care a creat efervescență, nu numai în rîndurile amatorilor de sport. Este un vechi vis al meu să urmăresc o cursă ciclistă, fără ca aceasta să însemne că trădez atletismul. După cum cred că nimeni nu mă va acuza de o asemenea trădare pentru că pe cei doi băieți ai mei, foarte înalți, i-am îndrumat spre baschet..."**

● Membru în juriul internațional al Turului României, Roger Dierickx, conductor tehnic de poduri și șosele din Gand (Belgia), nu ar fi ajuns probabil niciodată la ciclism (pe care de altfel, nici nu l-a practicat) dacă un camarad de tinerețe, foarte talentat rutier, nu ar fi fost disperat că nu are în localitatea de baștină la ce club să se legitimeze. Astfel, s-a născut clubul W.S.C. Merelbeke (orășel lîngă Gand), fondat de Roger Dierickx la vîrsta de 18 ani.

● Dacă peste cîteva zile, luînd în București un „getax" pentru gară, aeroport sau casă, îl veți auzi pe șofer comentînd Turul României, să-i acordați credit. Părerile sale sînt competente. În ce împrejurare a devenit specialist în sportul cu pedale? Nimic mai simplu. Coloana mașinilor tehnice este alcătuită din Volgi-station ale I.T.B. Mergînd pe urmele cicliștilor, ascultînd comentariile unor veritabili specialiști — cum sînt antrenorii Oubron, Schooten, Voicu, Mazzotti, Martie Ștefănescu, Wechsler, Ion Vasile — și asistînd etapă de etapă la cele mai importante faze ale competiției, oamenii aceștia, care probabil au făcut și ei cîndva sport, sînt, acum trup și suflet ai ciclismului. Constantin Hîrlea, Mihai Tudor, Ghiță Nagy, Adrian Marinescu, Iosif Szabo și ceilalți au, deci, dreptul de a emite păreri despre ciclism, pe care puteți conta.

● „Velo '68" este un interesant anuar ciclist, editat de ziarul „Les Sports" din Bruxelles și redactat de René Jacobs, cu concursul mai multor publiciști, printre care și colaboratorul nostru Emil Iencec. Sînt menționate în ultima ediție performanțele de anul trecut ale mai multor participanți la Turul României și, în primul rînd, ale rutierilor olandezi Henk Benjamins (24 ani, al 8-lea în Circuitul Embourg) și Caspar Kroonen (23 ani, cîștigător al Circuitului Kemzeke).

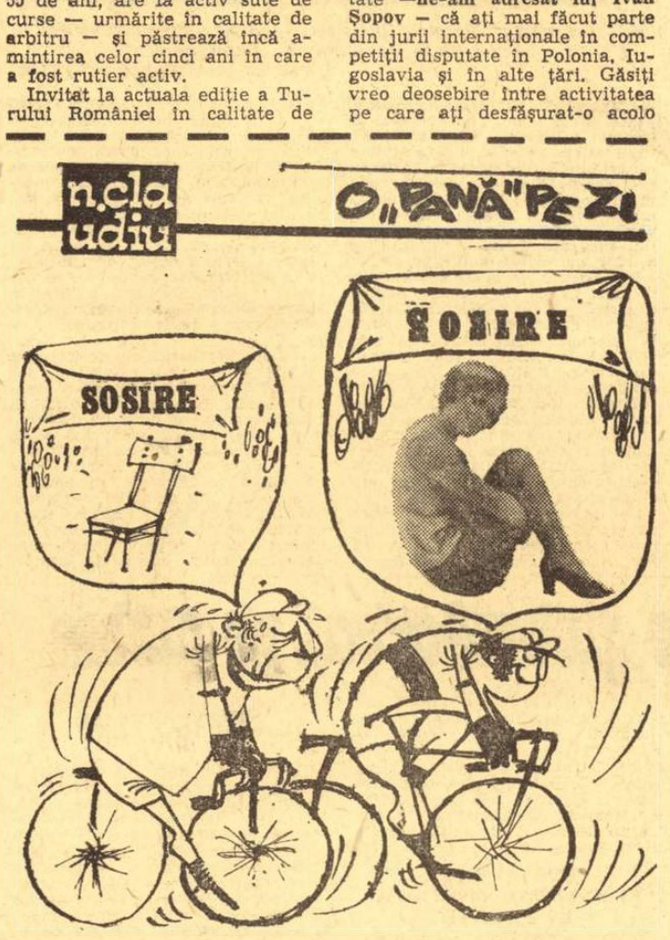

„Doping"

Tiparul I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40365